

70 de navi bellice, și se plătescă 2000 de talente de argint pentru spesele resbellului. După aceea, Sulla ceru de la Fimbria se lăsa lui legiunile, ca unuia care este legitimul proprietar al Asiei. Fimbria se uccise însuși, și Sulla se întorse la Roma, după ce storse 20,000 de talente de la cetățile asiatice cari rebellasseră, dreptă mulctă pentru necredinția lor. Cinna voindu se impede pe Sulla de a se întorce în Italia se preparară a merge înaintea lui, înse cându eră se se imbarce cu armata la Ancona, se uccise de cōtră ai sei. Spre a unî tōtă Italia încontra lui Sulla, se dede unū senatusconsultū prin care cetățianii cei noui și libertinii căpetară suffragiū în tōte cele 35 de triburi.

VIII.

Proscriptiunile.

În anulul Romei 670 descăllică Sulla cu armata sa cea victoriosă (de 40,000 de ómeni) la Brundusiū, și se întări cu ostile cari le adunasseră pentru dînsul mai mulți optimați, precum junele Cneu Pompeiū, și înaintă pîno în Campania, unde i se oppuseră amîndoi consuli, dară separat. Legiuni întregi din partita contrariă se înduplecară prin bani și promissiuni a trece la dînsul anume armata consulelui Scipione; cellaltă consule, Norbanū, fu bătut la Capua. Spre a și întări puterea, Sulla promise popórelorū italice că le va păstra drepturile date de Mariani. În anulul ce urmă (671), învinse la Sacriportū pre consulele Mariū (fiulū lui Caiū), și lū închise în Preneste; aci lăsă pre unū locuțiitoriū allū seu, și se dusse de impressurā Roma; și de acollo trecu în Etruria încontra celluilaltă consule (Cn. Papiriū Carbone), cari i făcu încă mare resistență, dară prin continua împărțire a puterilor selle perdū in fine, și fugi în Africa.